

Операта ще живее

(Продължение от стр. 1)
ка", „Франческа да Римини“, „Борис Годунов“, рецитала на Р. Кабаиванска. Какво ново сте записали напоследък!

— Мисля, че музикантите не трябва да се ограничават само с участие в концерти и спектакли. Много слушатели днес общуват със сериозната музика главно чрез записи, особено тези, които не са в близък контакт с големите музикални центрове. Затова считам за свои дълг да правя много фонове регистрации. От най-новото бих посочил записите на оперите „Йоланта“ от Чайковски и „Каменният гост“ от Даргомижски. Втората, която беше десетилетия наред незаслужено забравена, поставихме наскоро в Большой театър. Струва ми се, че успяхме да реално зираме това съвременно по дух и изразни средства произведение на автора на обичайната от всички нас „Русалка“.

— Какви са впечатленията Ви от българската музикална култура и по-специално от Русе и фестивала!

— Няма да кажа нищо ново, като потвърдя факта, че българските оперни певци са сред водещите в света. Познавам добре Софийската опера, където се работи много интензивно и върху руския и западния репертоар, и върху националното творчество. Същата атмосфера видях и в Русенския оперен театър. Хареса ми постановката на „Семьон Котко“ с обобщеното си, общочовешко звучене. Намирам, че фестивалът в Русе е на високо ниво и добре организиран. В творческо отношение той е много интересен — и за специалисти, и за публика — с това, че им дава възможност за срещи с различни автори, направления, национални школи и стилове на интерпретация.

Разговора води:
Огнян СТАМБОЛИЕВ